

bred, eller, hvor en saadan ikke findes, andet Steds i Nærheden af Stranden, afgjort paa deres Bekostning ved Kendelse af Strandsynsmænd efter Reglerne i Lov af 23. Januar 1862. Ved Sagens Afgørelse skal det tages under Overvejelse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til at opfylde Fiskernes Begøring imod vedkommende Ejers eller Brugers Vilje, og iagttages, at Afsavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolder dens Ejer eller Bruger større Afbræk eller Ulempe, end uundgaaelig fornødent, og navnlig, at Plads ingen Sinde anvises i nogens Gaardsplads, Have, indhegnet Lystskov eller lignende Steder. Erstatningen fastsættes, i Mangel af mindelig Overenskomst, for 5 Aar ad Gangen, ligeledes af Synsmændene. Erstatningens Beløb udredes aarlig forud, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at benytte Pladsen. I Tilfælde, hvor det maa skønnes, at Afsavnet af den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred ikke forvolder Ejerne eller Brugeren Afbræk eller Ulempe, bliver ingen Erstatning at tilkende. Saavel Ejerne som Fiskerne kunne indanke Synsmændenes Kendelser for Landvæsenskommissionen efter Reglerne i Lov af 23. Januar 1862. Naar 5 Aar ere forløbne, efter at de foran nævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenskommissionsmøde, skal det staa saavel Ejeren som Fiskerne eller andre deri interesserede frit for paa samme Maade at fordre Spørgsmaalene gjorte til Genstand for ny Kendelse.

§ 10.

Fiskeri maa ikke udøves paa saadan Maade, at den frie Sejlads derved hindres eller vanskeliggøres, eller at Sømærker beskadiges eller forrykkes fra deres Plads.

Ligeledes er det forbudt, naar Fiskeri afsluttes eller afbrydes — dog ikke naar Afbrydelsen sker i kortere Tid for Tørring eller Reparation af Redskab — at lade de dertil benyttede faste Redskaber, Pæle eller Dele af disse henstaa i en saadan Tilstand eller under saadanne Forhold, at derved efter Fiskerikontrollens Skøn kan afstedkommes Fare for Sejladsen eller Hindring for Udøvelsen af Fiskeri. Afbrækkede Pæle under Vandet skulle til enhver Tid straks optages.

Naar der ved Sejlads eller Ankring tilføjes et behørigt afmærket og lovligt staaende Fiskeredskab Skade, paahviler Ansvarer derfor Skibet, med mindre dets Fører kan godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er ham og Besætningen utilregnelig.

§ 11.

Fiskeri med Trawl er forbudt.

Ved Trawl forstaas ethvert Vaadredskab, som befæstet til Baad eller Fartøj, der bevæges fremad ved hvilken som helst Kraft, drages langs Bunden og spiles ud ved Konstruktioner, saasom Bomme eller Skovle, der ere bestemte til under Brugen at følge Bunden eller at bringes under Vandets Overflade ved deres egen Vægt eller ved Vægte anbragte i deres Nærhed (4 Favne ($7\frac{1}{2}$ Meter) eller derunder). Herfra undtages saadanne udelukkende til Fangst af Agn eller lignende bestemte Smaaredskaber, hvis Fangeaabninger ikke ere bredere end 6 Fod (2 Meter).

Ud for Jyllands Vestkyst samt i Østersøen fra Møens Fyr til Hyllekrog er det dog tilladt at bruge Skovlvaad (Skovltrawl, Ottertrawl) uden Arme, i hvilke Sækken